

[Udenrigsministeren]

Til sammenligning kan anføres, at de seneste tilgængelige tal for den multilaterale bistand – som er fra 1989 – viser, at danske virksomheder dette år opnåede leverancer for ca. 940 mio. kr. til de multilaterale udviklingsorganisationer, hvilket svarer til ca. 29 pct. af de samlede multilaterale bidrag, som i 1989 udgjorde 3.183,2 mio. kr.

Spm. nr. S 952

Til *udenrigsministeren* (3/9 91) af:

Lotte Henriksen (S):

»Vil udenrigsministeren redegøre for overvejelserne i forbindelse med, at en stor del af den multilaterale bistand tilsyneladende ikke kan overføres til bilateral bistand på grund af formelle bindinger til de internationale organisationer? Derfor foreslås konkret FN's Udviklingsprogram (UNDP) og FN's Børnefond (UNICEF) overflyttet.«

Begrundelse

Det fremgår af Politiken lørdag den 31. august 1991, at der i Finansministeriet foretages beregninger af beskæftigelseseffekten ved en omlægning af den multilaterale bistand til mere bilateral bistand.

Svar (25/9 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Der er gennem de seneste år sket en markant udvikling i dansk udviklingsbistand. Der stilles stadig flere kvalitative krav til bistandssamarbejdet. Kravet om demokratiske politiske reformer, respekt for menneskerettighederne, miljøsensyn, kravet om en kvindepolitisk dimension i bistanden, kravet om økonomisk strukturtilpasning og markedsøkonomiske reformer – det indgår alt sammen i de krav til dansk bistandspolitik, som der har været bred politisk enighed om. Den bilaterale bistand vil efter regeringens opfattelse ofte være et bedre instrument til konkret at fremme disse prioriteringer end omvejen over de multilaterale organisationer. Samtidig er der naturligvis en række opgaver, som nødvendigvis må løses i multilateralt regi.

En del af Danmarks multilaterale bistand er en følge af internationale forpligtelser. Det drejer sig primært om bidragene til EF's udvik-

lingsaktiviteter og de pålignede bidrag, der følger af medlemskab af internationale udviklingsorganisationer.

På andre områder har Danmark forpligtet sig til bestemte bidrag i en årrække fremover. Det drejer sig f.eks. om bidragene til Verdensbanken, de regionale udviklingsbanker og -fonde og Den Internationale Fond for Landbrugsudvikling (IFAD), og Danmark vil derfor ikke på kort sigt kunne reducere disse bidrag.

På andre områder igen har Danmark bevilningsmæssigt givet tilsagn om flerårige bidrag. Det gælder bl.a. for tiltrådte multi-bi-projekter.

Bidragene til FN's Udviklingsprogram (UNDP) og FN's Børnefond (UNICEF) er ligesom f.eks. bidragene til Verdensfødevareprogrammet (WFP), FN's Flygtningehøjkommissær (UNHCR) og andre humanitære bidrag ikke underlagt den samme grad af formel forpligtelse fra år til år.

Regeringen lægger ikke op til drastiske ændringer, men alene til en gradvis kursjustering over en årrække gennem en fastfrysning af den samlede multilaterale bevillingsramme på det nuværende – og i international sammenhæng meget høje – niveau.

Dette kan ske ved, at den stigning, der forudses at ville ske i bistandsbevillingerne over de kommende år, kanaliseres over i bilaterale bistandsaktiviteter. Danmark vil dog også efter en sådan kursjustering være blandt de lande, der yder den største del af bistanden multilateralt.

Spm. nr. S 953

Til *udenrigsministeren* (3/9 91) af:

Lotte Henriksen (S):

»Vil udenrigsministeren redegøre for, hvor mange danske arbejdspladser det indebærer, at UNICEF har sin indkøbs- og forsyningsafdeling liggende i København?«

Svar (25/9 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

UNICEF's indkøbs- og lagerafdeling i København (UNIPAC) har for nærværende 79 fuldtidsansatte danske statsborgere, hvortil kommer 70 danskere, der er fuldtidsbeskæftiget i selve lageret i Frihavnen. Endelig er der også et antal arbejdspladser i forbindelse med vedligeholdelsesarbejder, rengøring og lignen-